

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bagó Ottó ügyvéd (**fél címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek a Vitári Ügyvédi Iroda (**fél címe**; ügyintéző: dr. Vitári Jenő ügyvéd) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2020. június 22. napján kihirdetett 20.P.21.698/2016/111. számú ítélete ellen a felperes által 112. és 114. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 381.000 (Háromszáznegyvenegyezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából jelentős tényállás szerint néhai ... (a továbbiakban: örökhagyó) 2016. február 4-i végrendeletében az alperest minden ingó- és ingatlanvagyonára örökösevé nevezte. Meghagyta, hogy temetéséről gondoskodjon. Az öröklésből minden rokonát kizárta, kitagadta, mert az elmúlt húsz évben vele kapcsolatot nem tartottak, részére segítséget nem nyújtottak. A végrendeletet az örökhagyó elmondása alapján ... jegyezte le, végrendeleti tanúként ... és ... jártak el.
- [2] A felperes az örökhagyó néhai testvérének gyermeke, végrendelet hiányában az örökhagyó törvényes örököse lenne. 2004-ig közvetlen és családi kapcsolatban álltak, de viszonyuk megromlott, és ezt követően személyesen már nem találkoztak. Telefonon 2009-ben beszéltek utoljára, a későbbiekben nem tartottak kapcsolatot.
- [3] Az örökhagyó görgőscsapágy és lambériakapocs gyártásával foglalkozott. Könyvelője a felperes édesanyja volt, akinek a halálát követően 2015 szeptemberéig tanú 3 támogatta az örökhagyót, és telefonon ezt követően is tartották a kapcsolatot. 2015 decemberéig a ... házaspár lakott az örökhagyónál, ezt követően az alperes és a jelenlegi élettársa segítették őt élete utolsó egy-másfél évében.
- [4] Az örökhagyó rendszeresen fogyasztott alkoholt. Élete utolsó évében az alperes jelenlegi élettársával, ...val reggel elvitette magát a kocsmába, ahol egy pohár bort vagy egy Unicumot fogyasztott. Volt, hogy csak kávé ivott. Előfordult, hogy délután is el kellett vinni a kocsmába egy pohár borra, illetve otthon is tartott alkoholt, amiből fogyasztott.
- [5] A háziorvosánál az örökhagyó 2015. április 20-án járt utoljára. Korábban 2007. június 10-től július 6-ig a ... kezelték. A koponya-CT és -MR leletek, a pszichiátriai konzílium és a neuropszichológiai

vizsgálat alapján, az emlékezés súlyos zavara miatt a hivatalos ügyei viteléhez ideiglenes gondnok kijelölését javasolták. A klinika azonban a 2007. október 4-i lelet, és az ekkor történt pszichiátriai vizsgálat alapján a gondnokság alá helyezés felfüggesztésére tett javaslatot. Az örökhagyóval szemben cselekvőképességet érintő gondnokság alá helyezés iránti eljárás nem indult.

- [6] Az ... Klinikán 2010. január 25-től február 3-ig feküdt az örökhagyó. A zárójelentésében májbetegség toxikus eredetét alátámasztó leleteket rögzítettek, és a gyógyszeres kezelés mellett absztinenciát, májkímélő étrendet javasoltak. Leírták, hogy az örökhagyó vélhetően vasculáris demencia miatt szoros felügyeletet, ápolást igényel.
- [7] Az örökhagyót 2015. január 4-től január 19-ig kezelték az ... Klinikán. Felvételi állapotáról külön megnevezés nélkül rögzítették, hogy „demens”, és rendszeresen fogyaszt alkoholt. Elbocsátásakor leírták, hogy a demencia miatt otthonában teljes ellátásra, felügyeletre szorul.
- [8] Az ... Klinikájára 2016. március 7-én vették fel az örökhagyót, ahol 2016. március 15-én elhalálozott. Felvételekor leírták, hogy napi fél liter bort fogyasztott, felvételére állapotromlás, gyengeség miatt került sor. Halálának közvetlen okaként keringés- és légzésleállást rögzítettek. Zárójelentése pszichiátriai leírást nem tartalmaz.
- [9] Az örökhagyó a végrendekezés időpontjában a szenvedélybetegsége miatt olyan mentális zavarban szenvedett, amely az ügyei önálló viteléhez szükséges belátási képességét nagymértékben csökkentette. Amennyiben e mentális zavarát alkoholfogyasztás - mint tudatmódosító szer - hatása súlyosbította, akkor ezen időszakban az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége teljesen hiányzott.
- [10] Az örökhagyó hagyatékáti közjegyző a 2016. szeptember 20-án kelt 14035/Ü/559/2016/14. számú hagyatékátadó végzésével ideiglenes hatállyal az alperesnek adta át.
- [11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét akként rögzítette, hogy abban az örökhagyó 2016. február 4-i végrendelete érvénytelenségének megállapítását elsődlegesen abból az okból kérte, miszerint az örökhagyó a végrendekezés időpontjában nem rendelkezett az ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a végrendeleten lévő ... névalírást nem az örökhagyótól származik.
- [12] A felperes a keresetét azzal indokolta, hogy az örökhagyó a betegségei és a nagymértékű alkoholfogyasztása miatt a belátási képessége teljes hiányában végrendelezett. Azzal is érvelt, hogy az alperes súlyos bűncselekmény miatt büntetett előéletű; az alperes és köre befolyásolták az örökhagyót a végrendelet tételében.
- [13] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a végintézkedés teljesen megfelel az örökhagyó szándékának, akaratának, aki a teljes cselekvőképessége birtokában végrendelezett. Az okirat megfelel az írásbeli magánvégrendelet formai kellékeinek, és a rajta lévő aláírás az örökhagyótól származik.
- [14] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 796.361 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.
- [15] Döntését a fellebbezett körben azzal indokolta, hogy a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:9.§ (1) bekezdésben írt cselekvőképtelen állapot nem igényli annak vizsgálatát, hogy milyen okból került az érintett személy ezen állapotba. Az ilyen átmeneti állapotban tett jognyilatkozat érvénytelensége a cselekvőképtelenség okán jelentkezik. A jognyilatkozat érvénytelenségét az adott helyen, időben, és körülmények között fennálló, a belátási képesség teljes hiányát bizonyító tények mérlegelésével lehet megállapítani. Az alperes tagadásával szemben pedig a perben a felperes terhére esett annak bizonyítása, hogy a végrendekezés időpontjában az örökhagyónak az ügyei viteléhez szükséges

belátási képessége teljesen hiányzott.

- [16] A végrendelet tartalmát vizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy az az örökhagyó szándékára, végakarata nézve egyértelmű és világos rendelkezéseket tartalmaz. Abból nem vonható le olyan következtetés, hogy a végrendelkezéskor az örökhagyó ne lett volna teljes mértékben belátási képessége birtokában. Az örökhagyó tisztán, világosan, egyértelműen ki tudta fejezni végakarátát az örökösnevezés, a kitagadás, a kizárás, és ez utóbbiak indokai tekintetében is. Az a körülmény, hogy vagyontárgyait is tételezni tudta, szintén belátási képessége meglétét támasztja alá.
- [17] A törvényszék az általa kirendelt ... igazságügyi pszichiáter szakértő véleményét a személyes meghallgatása során előadottakra is figyelemmel a peradatokkal összhangban állónak, világosnak, és ellentmondásoktól mentesnek találta, ezért ítélezésének alapjául elfogadta. A szakvélemény alapján megállapította, hogy az örökhagyó alkoholfogyasztásban megnyilvánuló szenvedélybetegsége, illetve mentális zavara önmagában nem eredményezte az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége teljes hiányát. Csak arra az időszakra volt megállapítható a belátási képesség teljes hiánya, ha az előbbi betegségeit az alkoholfogyasztás hatása súlyosbította. Ezért a perben a felperesnek azt kellett kétségmentesen bizonyítania, és a bíróságnak vizsgálnia, hogy az örökhagyó közvetlenül a végrendelkezés előtt, illetve annak tartama alatt fogyasztott-e alkoholt.
- [18] Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a saját előadása szerint 2009-ben beszélt utoljára telefonon az örökhagyóval. Az alperes a személyes meghallgatásakor nem vitatta, hogy az örökhagyó rendszeresen fogyasztott alkoholt. Arra nem emlékezett, hogy a végrendelet készítésének a napján italozott-e.
- [19] A törvényszék értékelése szerint az örökhagyó betegségeinek a szakértő által leírt általános tüneteinek (hullámzó éberségi szint, rövid távú emlékezetzavar, időbeli, térbeli tájékozottság hiánya, hosszú távú emlékezetzavar) észleléséről a végrendeleti tanúk nem tudtak nyilatkozni. A végrendeletet írásba foglaló - orvos végzettségű, mentőorvosként dolgozó - ... a végrendelet készítésekor az örökhagyónál italos állapotot nem tapasztalt, tudatát, belátási képességét tisztának találta. ... és ... is egybehangzóan nyilatkozott arról, hogy az örökhagyó a végrendelkezéskor nem volt ittas, józansága, szellemi állapota rendben volt, tudata tiszta volt. Az alperes jelenlegi élettársa, ... azt is előadta, hogy az örökhagyó készült a végrendelkezésre, aznap nem italozott.
- [20] Az ugyancsak tanúként kihallgatott ..., ... és tanú 2 a végrendelkezés napján az örökhagyóval nem találkoztak, vallomásuknak ezért a per érdemi elbírálására nem volt kihatása. Az örökhagyóval rendszeres kapcsolatot tartó tanú 3 szerint ugyanakkor az örökhagyó rendkívül jól kommunikált, napi szinten tájékozott volt a külvilággal kapcsolatosan. A végrendelkezés napján ugyan nem beszélt az örökhagyóval, de 2016. február közepén, a születésnapján telefonon felhívta. Őt az örökhagyó felismerte, és tisztában volt azzal, hogy a születésnapján köszönti fel. Vallomása az elsőfokú bíróság következtetése szerint alátámasztotta a szakvélemény azon megállapítását, miszerint az örökhagyó betegsége hullámzó jellegű volt, tisztább és zavartabb időszakai egyaránt voltak, és az idő előrehaladtával a betegségének egy hanyatló tendenciája is volt.
- [21] A törvényszék nézete szerint a peradatok nem támasztják alá a felperes azon érvelését sem, hogy az erőszakos bűncselekmény miatt büntetett előéletű alperes és a környezetében lévők befolyásolásának hatására készült az örökhagyó végrendelete. Ilyen körülményre a peradatok, a tanúvallomások nem utalnak. Maga a felperes is akként nyilatkozott, hogy az örökhagyó rendkívül konok, önfejű ember volt, soha nem írt volna alá olyan iratot, amit nem ő gondolt ki.
- [22] Mindezért a bizonyítás eredményének mérlegelése alapján arra jutott, hogy kétségmentesen csak az állapítható meg, miszerint a végrendelkezéskor az örökhagyónak az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége nagymértékben csökkent volt, de nem hiányzott teljesen. Ezért a keresetet mint alaptalant elutasította.
- [23] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen annak megváltoztatása, keresetének teljesítése és a végrendelet Ptk. 2:9.§ (1)-(2) bekezdés szerinti

érvénytelenségének megállapítása, másodlagosan az elsőfokú ítéletnek az 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 252.§ (3) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítása érdekében.

- [24] Jogorvoslati kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú ítélet iratellenes megállapításokat tartalmaz, és megalapozatlan. A törvényszék a szakvéleményt tévesen értékelte, és abból helytelen jogi következtetésre jutott. A szakértő egyértelműen nyilatkozott arról, hogy ha az örökhagyó a végrendelet tételének időpontjában fogyasztott alkoholt, akkor nem rendelkezett belátási képességgel. Az alperes pedig elismerte az italfogyasztás tényét a 26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal utolsó bekezdésében rögzített nyilatkozatában.
- [25] Nyilvánvalónak találta, hogy az alperes, illetve ..., ... és ... tanúk azt állították, miszerint a végrendelet a végrendelet aláírásakor teljesen beszámítható volt, és egy kortyot sem ivott. Nézete szerint ugyanakkor a végrendelet megszerkesztésének körülményeit illető nyilatkozataik eléggé ellentmondásosak.
- [26] Azzal is érvelt, hogy kizárólag elmeorvos szakértő és pszichiáter rendelkezik kompetenciával a beszámíthatóság megállapítására, és egy mentőorvos erről nem nyilváníthat véleményt. Egy orvostól azonban elvárható, hogy kellő szakértelemmel rendelkező ügyvédet vagy közjegyzőt javasoljon a betegnek, ha végrendeletet kíván.
- [27] Álláspontja szerint nem elhanyagolható tény, hogy az alperes büntetett előéletű, illetve a végrendeletet író orvos a vallomása szerint a doktori címét nem használja, mert az szerinte pejoratív jelentéssel bír. A ... által a végrendeletben való közreműködés körében előadottakat egyébként is életszerűtlennek találta. Érvelése szerint ezen életszerűtlen körülmények, illetve tanú 3 és ... tanúvallomása is alátámasztotta, hogy az örökhagyó ki volt szolgáltatva azoknak, akik a halála előtt a közvetlen környezetében éltek.
- [28] Az alperes fellebbezési ellenkérelme elsődlegesen a fellebbezés hivatalbóli elutasítására, másodlagosan az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyására irányult.
- [29] Nézete szerint a jogorvoslati kérelem elkésett. A törvényszéknek a fellebbezés részletes indokai előadására 30 napos póthatáridőt engedélyező végzését a felperes 2020. szeptember 14-én töltötte le. Ehhez képest a beadványát csak a határidőn túl, 2020. október 15-én terjesztette elő, a késedelem kimentésére igazolási kérelmet nem terjesztett elő. Ezért az elsőfokú bíróságnak a fellebbezést a régi Pp. 237.§ alapján el kellett volna utasítania, és a mulasztást az ítéletábrán kell a régi Pp. 240.§ (1) bekezdés szerint pótolnia.
- [30] A jogvita érdemében elismerte, hogy a felperesnek jogában áll olyan véleményt alkotni, miszerint „a néhai manipulált szituáció áldozata lett”, de ezt semmilyen peradat nem támasztja alá. Az alperes büntetett előéletére, és a végrendeletet író orvosnak a doktori cím használatával kapcsolatos vélekedésére vonatkozó fellebbezési hivatkozások is legfeljebb csak hangulatkeltésre alkalmasak.
- [31] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az örökhagyó belátási képességét kizárólag a végintézkedés időpontjában vizsgálta. A peradatok okszerű, ellentmondásmentes mérlegelése eredményeként következtetett arra, hogy az örökhagyó belátási képessége a végrendeletkészkor teljesen nem hiányzott.
- [32] A BH1996. 465. számú döntvényre, és a Legfelsőbb Bíróság Pfv.X.20.404/1999. számú eseti döntésére utalva jogszerűnek ítélte, hogy a törvényszék a határozatát nem kizárólag a szakvéleményre alapította, mert a felperes és a szakértő sem nevezett meg olyan tüneteket, amelyek a végrendeletkészkor időpontjában az örökhagyónál fennálltak, és a belátási képesség hiányát támasztották alá. Kiemelte, hogy a végrendeletkészkor oxyológus szakorvos (...) volt jelen, aki a tanúvallomásával is igazoltan kompetenciával rendelkezik a belátási képesség megítélésében.
- [33] Hangsúlyozta, hogy a fellebbezés az alperes 26. számú jegyzőkönyvben írt nyilatkozatát tévesen, a

tartalmát teljesen megváltoztatva idézte. Az alperes előadása egyébként sem minősül bizonyítási eszköznek, legfeljebb a fél személyes nyilatkozataként értékelhető. ..., ... és ... tanúvallomása alapján azonban megállapítható, hogy az örökhagyó közvetlenül a végrendeletkezés előtt, illetve annak tartama alatt nem fogyasztott alkoholt. A végrendelet tételénél jelen lévők arra is egybehangzóan nyilatkoztak, hogy az örökhagyó a végrendeletkezéskor nem volt ittas, józansága, szellemi állapota rendben volt, tudata tiszta volt.

[34] A fellebbezés nem alapos.

[35] Az ítéletábra az alperes fellebbezési ellenkérelmére tekintettel elsőként azt vizsgálta, hogy a fellebbezés hivatalbóli elutasításának (2016. évi CXXX. törvény 630.§ (6) bekezdés szerint alkalmazandó régi Pp. 237.§) a feltételei fennálltak-e. Az iratok alapján azonban megállapítható, hogy a felperes a jogorvoslati kérelmét a fellebbezési határidőn belül, 2020. augusztus 28-án - hiányos tartalommal - előterjesztette. Ezért a fellebbezés nem minősülhetett elkésztetnek. A jogorvoslati kérelem részletes indokolását pedig a felperes a törvényszék által a részére biztosított határidőben (a bírósági elektronikus kézbesítési rendszer adatai szerint 2020. október 14-én 16 óra 57 perckor) benyújtotta. A fellebbezés hivatalbóli elutasításának ezért nem volt indoka. Megjegyzi még a másodfokú bíróság, hogy e jogkövetkezmény akkor sem lenne alkalmazható, ha a felperes a fellebbezése hiányosságait ugyan a megszabott határidőn túl, de a fellebbezést hivatalból elutasító döntés meghozatalát megelőzően pótolja.

[36] Észlelte továbbá az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a felperes (78. és 102. sorszámú beadványa szerint) módosított és fenntartott keresetét az ítéletében helytelenül rögzítette. A felperes e beadványai szerint a nem az örökhagyótól származó végrendeleti aláírásra alapított másodlagos keresetét már nem tartotta fenn, a törvényszék az ítéletében azt (az érdemi döntés régi Pp. 215.§ szerinti korlátait figyelmen kívül hagyva) mégis elbírált. Az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása érdekében az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés megváltoztatása iránti kereseti kérelmet pedig az elsőfokú bíróság az ítéletében nem rögzítette, és (a régi Pp. 213.§ (1) bekezdésben írtak ellenére) nem is merítette ki. Mindezen eljárási hiba azonban a döntés érdemére azért nem hatott ki, mert az előbbi keresetet a törvényszék elutasította, az utóbbi kereseti kérelem teljesítését pedig a felperes a fellebbezésében már nem igényelte. A törvényszék által vétett eljárási szabálysértések ezért az elsőfokú eljárás megismétlését, és az elsőfokú ítéletnek a régi Pp. 252.§ (2) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezését nem indokolták.

[37] A felperes a másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítéletnek a régi Pp. 252.§ (3) bekezdés szerinti, megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezését kérte. A jogorvoslati kérelmében azonban maga sem jelölt meg olyan bizonyítási hiányosságot, amely az elsőfokú eljárásban fogatosított bizonyítás kiegészítését indokolná. Miután az ítéletábra sem észlelt a bizonyítási eljárásban hiányosságot, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - a régi Pp. 253.§ (3) bekezdés megfelelő alkalmazásával, a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között - érdemben bírálta felül.

[38] A jogvita érdemében pedig a törvényszék a szükséges bizonyítást a felek nyilatkozatai által indokolt körben lefolytatta, a tényállást a beszerzett bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével, lényegében helyesen állapította meg, és helytálló jogi következtetéssel utasította el a felperesnek az örökhagyó végrendeletkezéskori cselekvőképtelen állapotára alapított keresetét.

[39] A felperes fellebbezési érvelése annyiban helytálló, hogy az alperes az örökhagyónak a végrendeletkezés napjának reggelén történt szokásos italfogyasztása tényét a perben elismerte (26.

számú jegyzőkönyv 10. oldal utolsó bekezdés). A kereset elbírálása során azonban - a felperes fellebbezési érvelésével szemben - nem ennek a ténynek volt jogi jelentősége.

- [40] A szakvélemény adatait az elsőfokú bíróság - a jogorvoslati kérelemben írtakkal ellentétben - helyesen mérlegelte. A szakértő a vizsgálata alapján maga is megállapította az örökhagyó napi rendszerességű italozásának tényét, alkoholfüggőségét. Ismerte azt az adatot is, hogy az örökhagyó a végrendelet napjának reggelén ivott (94. számú jegyzőkönyv 5. oldal 6. bekezdés, 6. oldal 5. bekezdés). E tény ismeretében fogalmazta meg azt a feltételes véleményét, mely szerint az örökhagyó szenvedélybetegsége olyan mentális zavar, amely az ügyei önálló viteléhez szükséges belátási képességét nagymértékben csökkenthette volna. Ha a végrendelet időpontjában (késő délután) igazolt italfogyasztás történt, akkor az az ügyei önálló viteléhez szükséges belátási képességének teljes hiányához is vezethetett volna (62. sorszámú szakvélemény 8. oldal 2. pont). A szakértő a tárgyaláson történt meghallgatásakor is úgy nyilatkozott, hogy ha az örökhagyó nem volt alkohol befolyása alatt, akkor nagymértékben csökkent belátási képességgel rendelkezett. Ha a végrendelet készítésekor ital hatása alatt volt, akkor nem rendelkezett az ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel (94. számú jegyzőkönyv 5. oldal 4. bekezdés). Mindebből következően a szakértő a belátási képesség meglétével összefüggő szakkérdés megválaszolásakor nem a reggeli italfogyasztás tényének, hanem a délutáni végrendeletalkoholozás kori alkoholtól befolyásolt állapot fennálltának vagy hiányának tulajdonított jelentőséget. Ezt az állapotot pedig akkor ítélte fennállónak, ha az örökhagyó a végrendelet tételkor (a késő délutáni órákban) ivott, illetve kapott alkoholt (94. számú jegyzőkönyv 3. oldal 7. bekezdés, 5. oldal 1. és 4. bekezdés, 7. oldal 6. bekezdés).
- [41] A szakértő emellett maga is hangsúlyozta, hogy a végrendeletalkoholozás kori szellemi állapotról az örökhagyó környezete tud véleményt mondani; a pszichiátriai beteg magatartását ily módon ők ítélik meg (94. számú jegyzőkönyv 3. oldal 4. bekezdés). A jogvita eldöntéséhez ezért a törvényszék helyesen mérlegelte a végrendelet tételénél közreműködők tanúvallomását. ... (26. számú jegyzőkönyv 12. oldal utolsó és 13. oldal 1.-2. bekezdés), ... (26. számú jegyzőkönyv 17. oldal 3. bekezdés) és ... (26. számú jegyzőkönyv 19. oldal 8. és 10. bekezdés) pedig egybehangzóan állította, hogy a végrendeletalkoholozás kori az örökhagyó tudata tiszta volt, szellemi állapota, józansága rendben volt, nem volt ittas. A fellebbezés hivatkozásaival szemben a tanúvallomások a végrendeletalkoholozás megítélésének menetét, körülményeit illetően sem voltak ellentétesek, egymásnak ellentmondóak, illetve életszerűtlenek.
- [42] A felperesnek ... tanúnak a beszámítási képesség véleményezésére vonatkozó kompetenciáját vitató jogorvoslati érvelése kapcsán megjegyzi az ítélet, hogy az egészségügyi ellátás bármely válfaját nyújtó valamennyi orvosnak rendelkeznie kell a cselekvőképesség vizsgálatához szükséges bizonyos ismeretekkel, miután az 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 20.§ (1) bekezdésére és 21.§ (1) bekezdésére figyelemmel az ellátás-visszautasítási jog gyakorlásakor a beteg cselekvőképességének meglétét a kezelőorvosnak kell megítélnie. A másodfokú bíróság a fellebbezésben írtakra tekintettel arra is utal, hogy ... a vallomása szerint javasolta az örökhagyónak a végrendeletalkoholozás jogi szakember igénybevételét, de az örökhagyó nem volt hajlandó közjegyzőhöz menni (26. számú jegyzőkönyv 14. oldal 4. bekezdés).
- [43] A fellebbezési ellenkérelemben az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a perbeli jogvita elbírálásánál az alperes büntetett előéletének, és ... tanú doktori cím használatával kapcsolatos vélekedésének nincs jogi jelentősége. tanú 3 és ... tanúk pedig a kihallgatásukkor nem tudtak a perben jelentős tényekre, az örökhagyó végrendeletalkoholozás kori szellemi állapotára vonatkozó adatokkal

szolgálni.

- [44] Megjegyzi még az ítélőtábla, hogy a felperes a személyes meghallgatásakor úgy nyilatkozott, miszerint az örökhagyó rendkívül konok és önfejű ember volt, soha nem írt volna alá olyan iratot, amit nem ő gondolt ki (26. számú jegyzőkönyv 4. oldal 3. bekezdés); és ha valódi a végrendelet, akkor az az örökhagyó akaratának tekinthető (26. számú jegyzőkönyv 7. oldal 2. bekezdés).
- [45] Mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett a törvényszék azon mérlegelésével, hogy a felperes a perben az örökhagyónak a végintézkedéskor fennálló, alkoholos befolyásoltság miatti cselekvőképtelen állapotát, és a végrendelet emiatti érvénytelenségét sikertelenül próbálta bizonyítani.
- [46] Erre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a régi Pp. 253.§ (2) bekezdés alapján helybenhagyta.
- [47] A sikertelenül fellebbező felperes saját másodfokú perköltségét maga viseli. Köteles továbbá megfizetni az alperesnek a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdés alapján megállapított, és a (6) bekezdés alapján a fellebbezési ellenkérelem elkészítéséhez és a tárgyaláson való részvételhez szükséges időráfordításra tekintettel mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét (rég Pp. 239.§ és 78.§ (1) bekezdés).
- [48] A felperes részére engedélyezett részleges költségmentességre figyelemmel a le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) és (7) bekezdés, 14.§).

Budapest, 2021. január 21.

dr. Lukács Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Kollár Zoltán s.k. előadó bíró. Örkényi
László s.k. bíró